

Мазбѣтъ* (*mazbatha s. ar. Protocole, acte diplomatique*) с. м. выписка изъ протокола: Рѣшенія и изложенія (мазбати) на сѣдилаща или свѣѣти, кои-то не споменувать нѣкое количество, както всяко изложение (мазбата) давано на интересующи-тъ са отъ мѣстни-тъ свѣѣти, за да са освѣти нѣкоя работа въ Цариградъ или на друго мѣсто. *Л. Д. 1875 р. XXXVII.*

Мазгала* (*мазгаль Буд.*) с. ж. бойница, отверстіе, брешь (въ бастионахъ): Направихъ на стѣнѣтъ петь брешн (мазгалы) довольно широки колко-то да ся провира ржжж. *Р. С. 95.*

Маз(д)ракъ* (*muzraq, s. t. Lance*) с. м. копье, дротикъ, пика казаккая. **Маз(д)раче** ум. Тога тая лична делія Слезе отъ сива идца, Маздракъ си удри на земя, Варза кони за маздракъ. *М. 31.* Мждраци отъ турска. *М. р. 525.* Двацѣтъ на нѣкои народи употрѣбляватъ костытъ на rybata и остры каманіе на мазрацытъ и на стрѣлытъ си. *Р. А. 67.* Надъ остаръ жж (хоржжж) мждракъ извышихж. *Гн. 22.* Ал байраци, какъ небо облаци, А мждраци, като честа гора. *Пе. 9—10 р. 89.*

Мазенъ пр. 1) жирный, масляный, салный. **Мазничекъ** ум. жирненкій: Мазно ястіе особно не може да трѣни (отъ пиянство-то). *Л. Д. 1869 р. 112.* Калугерска шапка и мухы-тъ збира.—Че е и тя мазна. *Ч. 167.* Мазна чорбица, попара съ млѣко—сж най—харна храна, коя-то поноси за малки дѣца. *Л. Д. 1872 р. 136.* Казенъ-тъ е сирно-то вещество, въ кое-то плувать мазни топчета. *Л. Д. 1875 р. 94.* Само никакъ не може на дѣте-то да ся дава мазны, прѣпрѣжены или прѣиечены тестяны ястія. *Л. Д. 1869 р. 95.* Лицето и на двѣте мазни сжщества биле весели и щастливи. *З. 257.* Угнѣлый торъ поноси повече на пѣсчливиж сипкавиж нивж, зачто-то той е побжжсть и побмазенъ та слѣпая и стята прѣстъ-тж. *Л. Д. 1873 р. 256.* Отговаря госпожа Евдокия и усмива са съ такава мазна усмивка съ каквато обыкновенно са усмивать сичките умни и знающіи хора. *З. 209.* Наште мазни чорбаджие не би ходиле на божи гробъ и на св. Синая. *З. 114.* Нейното хубавичко и мазничко (*смазливенькое*) лице е било почти сѣкога сериозно. *З. 164.*

Мазило с. с. мазъ: Лѣкарп-ти изнамѣржжж мазила, съ кои-то може да ся въспре сипаница-та да не остави по образа грапы. *Л. Д. 1871 р. 142.* И тогава онова мазило, сжжпо купено и намачкано по образи (ляце), не може да даде животнж червенниж на кръвь-тж. *ib. 1874 р. 76.* По нѣкои места употрѣбляватъ живакъ мазило (единъ мехлемъ отъ сланина и живакъ). *ib. 1875 р. 91.*

Мазникъ с. м. (ср. мажж и гладж) лѣстецъ, потворщикъ, заискиватель: Я го глѣдай кжкжвъ е мазникъ.